

Суђење генералу Ратку Младићу, обновљено 4. јула у Међународном кривичном трибуналу за бившу Југославију, обећава да постане сложено и дуготрајно. Сам генерал је већ изјавио да одбија да учествује у заседањима док му не буду обезбеђени нови адвокати. Уз то геополитички улог у процесу превише је висок, уверен је коменататор Петар Искендеров.

Кључна карика оптужбе били су догађаји повезани са узимањем Сребренице у јулу 1995. године од стране армије босанских срба под командом генерала Младића. Оптужба их квалификује као ратне злочине, злочине против човечности или чак геноцид, који се састојао у стрељању осам хиљада босанских муслимана.

Ипак истраживања која су трајала свих каснијих година нису потврдила ни указани број жртава ни саму чињеницу погибије људи стрељањем, а не у бојевим дејствима. Многи од тобоже стрељаних касније су били пронађени у другим земљама или су учествовали у првим послератним општим изборима у Босни и Херцеговини. Према сведочењу експерта Међународне асоцијације за стратешка истраживања у Вашингтону, саветника Сената САД за питања супротстављања тероризму Јосефа Боданског, сви независни патолошко-анатомски докази указују на неколико стотина муслиманских жртава, при чему вероватно мање од 500. Стално подвлачење великог броја муслиманских жртава такође служи као покриће за предстојећа убиства српских цивилних лица у том граду од стране муслимана.

Репортер листа Њујорк тајмс Крис Хеџес свега недељу дана после заузимања Сребренице саопштио је о судбини неколико хиљада жртава генерала Младића: од 3000 до 4000 босанских муслимана које су званичници УН сматрали несталим после пада Сребренице, нашли су пут преко непријатељских положаја до територија под контролом босанске владе.

Ова сведочења доказују да Запад користи очигледно лажну верзију за оправдавање сопственог мешања у региону – истакла је у разговору за Глас Русије експерт Центра за проучавање савремене балканске кризе Института за славистику РАН Ана Филимонова.

- Свет, нажалост, ступа у нову фазу – фазу формирања протектората на Балкану и у другим стратешки важним регионима потчињених Западу. А главна улога у међународним односима прелази НАТО-у и искључиво фактору силе. То посматрамо не само на Балкану, већ и у Северној Африци, на Блиском Истоку. Уз реализацију оваквог сценарија за међународно право издваја се улога информационо-политичке подршке потреба геополитике.

Зато не чуде оцене које је уочи расправе у Хагу изрекао амерички информационо-обавештајни центар Стратфор: Срби оптужени за ратне злочине у ствари никада нису били основни разлог колебања Европе поводом чланства Србије у ЕУ, већ пре изговор за кочење потенцијалног пријема Београда. За Европу је много важнија стара увреда Београда због Косова и његова нежеља да се креће у чланству НАТО-а. Многе земље ЕУ, посебно земље Централне Европе, као и балкански суседи Србије биће забринути ако Русија добије „споредни улаз“ на Балкан и пожеље да Београд званично изјави да се његови интереси у области безбедности састоје у стицању НАТО чланства, указује Стратфор.

У томе се и састоји смисао суђења Ратку Младићу: дати правно образложење слици рата на Балкану која је Западу повољна и држати на кратком поводцу Србију.

(Глас Русије)